

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a Mgr. Hany Janotové ve věci

žalobkyně: **X. X.**, nar. X.
bytem X.

proti

žalovanému: **Magistrát hl. Města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1

za účasti: **X. X.**
bytem X.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2025, č.j. MHMP 278455/2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Identifikace projednávané věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního, ze dne 2. 4.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

2025, č.j. MHMP 278455/2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 7, odboru správních agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 7. 1. 2025, č.j. MČ P7418324/2024/OSA/ODEO/Kož (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl na žádost X. X. (dále též „žadatelka“ nebo „osoba zúčastněná na řízení“), která osvědčila nabytí vlastnického práva k bytové jednotce na adrese X., na základě příklepu ve veřejné dražbě, zrušen podle ust. § 12 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“), údaj o místu trvalého pobytu žalobkyně na adrese X.
3. Správní orgány v řízení dospěly k závěru, že vlastnické právo k předmětné bytové jednotce svědčí dle výpisu z katastru nemovitostí žadatelce, žalobkyni pak užívací právo k předmětné bytové jednotce zaniklo na základě usnesení soudu o udělení příklepu již v roce 2021, žalobkyně předmětnou bytovou jednotku neužívá, zákonné podmínky pro zrušení údaje o místu trvalého pobytu občana tak byly v daném případě splněny.
4. Na základě obsahu správního spisu předloženého žalovaným městský soud stručně shrnuje, že užívací právo žalobkyně k předmětnému bytu zaniklo na základě usnesení soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 5 o udělení příklepu ze dne 13. 4. 2021, usnesení nabylo právní moci ke dni 15. 5. 2021. Ke dni 1. 6. 2021 se výlučným vlastníkem předmětného bytu stala žadatelka, jak vyplývá ze zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí (zápis byl proveden dne 30. 6. 2021). Dne 23. 8. 2022 došlo k vyklizení předmětného bytu, jak vyplývá ze sdělení soudního exekutora ze dne 6. 9. 2022, o uskladnění věcí, adresovaného žalobkyni. Dne 12. 2. 2025 byl v katastru nemovitostí proveden zápis poznámky spornosti na určení vlastnického práva ve prospěch žalobkyně (na základě oznámení o žalobě na určení vlastnického práva podané u Obvodního soudu pro Prahu 7 dne 29. 9. 2024), s právními účinky zápisu k 19. 12. 2024.

Obsah žaloby

5. Žalobkyně v podané žalobě nesouhlasí s napadeným rozhodnutím. Dle žalobkyně nejsou splněny zákonné podmínky pro zrušení údaje o místu trvalého pobytu.
6. V první žalobní námitce žalobkyně argumentuje zejména poznámkou spornosti na určení vlastnického práva ve prospěch žalobkyně, dle zápisu v katastru nemovitostí na základě oznámení o podaném žalobním návrhu na určení práva ze dne 29. 9. 2024. Má za to, že vyznačení poznámky spornosti dokládá právní nárok žalobkyně k uvedené nemovitosti. Žalobkyně namítá, že žadatelka nevlastní platný exekuční titul pro vystěhování, příklep v tomto případě není platným exekučním titulem, tím by byl rozsudek civilního soudu, který by nařídil vyklizení nemovitosti, takovým rozsudkem ovšem žadatelka nedisponuje. Zrušení trvalého pobytu má žalobkyně za předčasné, a to vzhledem k poznámce spornosti. Do rozhodnutí obvodního soudu o žalobě na určení vlastnického práva ze dne 29. 9. 2024 není rozhodnuto o skutečném vlastníkově bytu, s bytem nelze disponovat, nejsou tak splněny podmínky pro zrušení jejího trvalého pobytu.
7. Žalobkyně osvětluje, že dne 22. 3. 2016 bylo v její věci zahájeno insolvenční řízení, k dražbě nemovitosti došlo dne 13. 4. 2021, v době, kdy ovšem ještě probíhalo přezkumné řízení a řízení o žalobě na určení neexistence popřené nevykonatelné pohledávky zástavního věřitele. Uvádí, že dne 19. 5. 2024 navrhla absolutní neplatnost návrhu na zahájení

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

insolvenčního řízení. Žalobkyně v žalobě následně obsáhle popisuje důvody, pro které shledává insolvenční návrh a insolvenční řízení nezákonnými, rovněž popisuje důvody, pro které má za nenaplněné zákonné podmínky zahájení, přípravy a realizace dražby podle dražebního zákona, takže příklep nemohl nabýt právní moci. Cituje k tomu znění právních předpisů, judikaturu soudů a odbornou literaturu.

8. V druhé žalobní námitce žalobkyně namítá, že v předmětném bytě má uskladněné movité věci, doklady a hotovost, čím je prokázáno faktické aktivní užívání bytu žalobkyní.
9. Ve třetí žalobní námitce žalobkyně poukazuje na skutečnost, že napadené rozhodnutí obsahuje chybné poučení, kdy není zmíněna možnost podání žaloby.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Věcně se vyjadřuje v podstatě stejně jako v napadeném rozhodnutí. Poznámka spornosti na určení vlastnického práva ve prospěch žalobkyně, uvedená v katastru nemovitostí, dle žalovaného s vlastnictvím předmětného bytu žadatelkou nijak nesouvisí. Žadatelce dle výpisu z katastru nemovitostí svědčí vlastnické právo k bytu, výpis z katastru nemovitostí je veřejnou listinou, o které platí zásada presumpce správnosti a pravdivosti. Pokud se žalobkyně stane někdy v budoucnu pravomocným rozhodnutím příslušného soudu vlastníkem předmětného bytu, nic jí nebude bránit v ohlášení změny místa trvalého pobytu na adresu jí vlastněného objektu. Neužívání bytu je dle žalovaného patrné ze spisové dokumentace. I sama žalobkyně po celou dobu řízení až do vydání napadeného rozhodnutí tento fakt nijak nerozporevala.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Žadatelka, která je v tomto řízení osobou zúčastněnou na řízení, odkazuje na své vyjádření učiněné v průběhu správního řízení, s tím, že její stanovisko je neměnné. Žadatelka s podanou žalobou nesouhlasí, má za to, že žaloba je šikanózní, žalobkyně v ní argumentuje stejně v souběžných soudních sporech, její argumentace je nerelevantní.

Jednání před Městským soudem v Praze

12. Jednání před Městským soudem v Praze bylo nařízeno na 15. 1. 2026, avšak k žádosti žalobkyně bylo odročeno. Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 29. 1. 2026 žalovaný setrval na dosavadním stanovisku. Žalobkyně ani osoba zúčastněná na řízení se k jednání nedostavily, ač jim bylo vyrozumění o odročení jednání doručeno.
13. Soud při jednání nepovažoval za potřebné doplňovat dokazování. Soud nevyslyšel návrh žalobkyně a nevyzval žalovaného k doložení pravomocného rozhodnutí civilního soudu, které se má týkat vyklizení předmětné nemovitosti. Žalobkyně sama podanou žalobu staví na tom, že předmětné rozhodnutí nebylo vydáno a neexistuje. Výzva žalovanému k jeho doložení by proto byla zcela nadbytečná. Jiné důkazní návrhy účastníci řízení neučinili.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Městský soud v Praze nepřehlédl formulaci žalobního petitu, tedy návrhu, jak má soud ve věci rozhodnout, kdy žalobkyně navrhla rozhodnout, že „trvalý pobyt se neruší“. Soud ovšem posoudil její žalobní návrh dle obsahu a smyslu správní žaloby, a dovodil, že žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. Soud proto nepovažoval za účelné vyzvat žalobkyni k změně žalobního petitu. Nepřesná formulace žalobního petitu v tomto konkrétním případě nijak nebrání řádnému posouzení žaloby.

15. Při posouzení žaloby soud vyšel zejména z těchto právních předpisů.
16. Podle ust. § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místě trvalého pobytu, zaniklo-li užívací právo občana k objektu nebo vymezené části objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana a neužívá-li občan tento objekt nebo jeho vymezenou část.
17. Podle ust. § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místě trvalého pobytu podle odstavce 1 písm. c) jen na návrh vlastníka objektu nebo jeho vymezené části nebo na návrh oprávněné osoby uvedené v § 10 odst. 6 písm. c). Navrhovatel je v takovém případě povinen existenci důvodů uvedených v odstavci 1 písm. c) ohlašovně prokázat.
18. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007 č.j. 2 As 64/2005-121, je právem užívání ve smyslu § 12 zákona o evidenci obyvatel myšleno právo vlastnické či spoluvlastnické, právo odpovídající věcnému břemeni, právo nájmu apod.
19. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009 č.j. 6 As 15/2009-110 musí být pro rozhodnutí o zrušení údaje o místě trvalého pobytu žalobce ve smyslu § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel splněny současně dvě podmínky, a to jednak zánik užívacího práva žalobce k objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako jeho místo trvalého pobytu, a jednak musí být doloženo, že žalobce objekt neužívá.
20. Jak tedy vyplývá z ust. § 12 zákona o evidenci obyvatel a výše shrnuté judikatury, pro rozhodnutí o zrušení údaje o místě trvalého pobytu musí být splněny současně dvě podmínky – zánik užívacího práva žalobce k objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako jeho místo trvalého pobytu, současně musí být doloženo, že žalobce objekt neužívá.
21. V posuzované věci správní orgány konstatovaly, že vlastníkem předmětného bytu, jehož adresu měla žalobkyně evidovánu jako místo trvalého pobytu a žalovaný tento údaj zrušil, je žadatelka, tj. osoba zúčastněná na řízení. Žadatelka je dle údajů v katastru nemovitostí výlučným vlastníkem dotčené bytové jednotky na předmětné adrese, a je tak ve smyslu ust. § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel oprávněna požádat o zrušení údaje o místě trvalého pobytu žalobkyně. Dále správní orgány shledaly, že užívací právo žalobkyně k předmětnému bytu zaniklo na základě usnesení soudu o udělení příklepu (§ 336j a násl. o. s. ř.) 067 EX-500001/2021-21 ze dne 13. 4. 2021, jak rovněž vyplývá z údajů v katastru nemovitostí. Městský soud v Praze ověřil, že uvedená zjištění mají oporu ve správním spisu žalovaného. Žalobkyně ostatně ani existenci příslušných zápisů v katastru nemovitostí nerozporuje. Namítá pouze jejich nesprávnost, když vedle usnesení o příklepu zpochybňuje vlastnické právo žadatelky k předmětnému bytu, o čemž má rozhodnout civilní soud v řízení o žalobě na určení vlastnického práva ze dne 29. 9. 2024. Do rozhodnutí civilního soudu má dle žalobní námitky žalovaný přihlédnout k poznámce spornosti na určení

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

vlastnického práva zapsané v katastru nemovitosti. Žalobkyně je toho názoru, že poznámka spornosti brání zrušení jejího trvalého pobytu v předmětném bytě.

22. Městský soud v Praze názoru žalobkyně nepřisvědčuje. Žalovaný postupoval správně, pokud při posouzení žádosti o zrušení údaje o místu trvalého pobytu zohlednil, že žadatelce svědčí vlastnické právo k předmětnému bytu a žalobkyni k předmětnému bytu zaniklo užívací právo. Žalovaný tyto skutečnosti spolehlivě ověřil z výše uvedených listin a dalších podkladů založených ve správním spisu, vycházel zejména z výpisů z katastru nemovitostí, které jsou veřejnými listinami a prokazují stav evidovaný v katastru k danému okamžiku (k tomu viz ust. § 55 odst. 2 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů).
23. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 26. 4. 2007, č.j. 2 As 64/2005-121, konstatoval, že podle „§ 22 odst. 2 zákona ČNR č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon) jsou výpisy, opisy nebo kopie z katastrálního operátu, jakož i identifikace parcel vyhotovené katastrálním úřadem ve formě stanovené prováděcím právním předpisem, veřejnými listinami prokazujícími stav evidovaný v katastru k okamžiku jejich vyhotovení. Výpis z katastru nemovitostí je pak vyhotoven v souladu s § 6 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky, a je tak veřejnou listinou. Je-li nějaká listina právním předpisem označena za veřejnou, je předpokládána její správnost a pravdivost, dokud není prokázán opak.“
24. Za daného stavu je pro žalovaného zápis v katastru nemovitostí závazný, neboť nebyl prokázán opak údajů zde uvedených, a žalovaný postupoval správně, pokud ze skutečností v katastru obsažených vycházel a jimi se řídil.
25. Ve správním řízení, jak vyplývá z obsahu správního spisu, bylo doloženo též usnesení o udělení příklepu dle § 336j a násl. o. s. ř., č.j. 067 EX-500001/2021-21 ze dne 13. 4. 2021. Usnesení je v právní moci ke dni 15. 5. 2021; jde o rozhodnutí konečné a pro žalovaného závazné. Nesouhlas žalobkyně s pravomocným usnesením a zpochybňování jeho obsahu nemá v tomto řízení pro žalovaného relevanci, neboť je rozhodnutím vázán. Žalovaný z usnesení správně vycházel jako z důkazu prokazujícího zánik užívacího práva žalobkyně k předmětnému bytu.
26. První zákonná podmínka spočívající v zániku užívacího práva je tedy splněna.
27. Splněna je i druhá podmínka, neboť z obsahu správního spisu (sdělení soudního exekutora o uskladnění věcí ze dne 6. 9. 2022), je zřejmé, že předmětný byt byl dne 23. 8. 2022 vyklizen, a lze tak spolehlivě dovodit, že žalobkyně předmětný byt neužívá. K vyklizení došlo na základě pravomocného usnesení o příklepu, v němž byla stanovena povinnost žalobkyně byt vyklidit do 15 dnů od právní moci usnesení. Žalobkyně sama ve správním řízení ani nerozporovala, že byt neužívá, namítala pouze, že v bytě ponechala své osobní věci. Soud se v tomto ohledu ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, dle něž pouhé zanechání věcí v objektu nelze hodnotit jako uspokojování každodenní potřeby bydlení.
28. K třetí žalobní námitce městský soud předně konstatuje, že jde o námitku, jejíž posouzení nemá v projednávané věci žádný praktický význam, neboť žalobkyně i přes absenci poučení o možnosti podat správní žalobu v napadeném rozhodnutí svého práva podat žalobu řádně a včas využila. Městský soud proto uvádí své stanovisko k vznesené námitce pouze stručně. Podle § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Podle § 68 odst. 5 správního řádu správní orgán v poučení svého rozhodnutí uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možné tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Tato poučovací povinnost se tak zjevně vztahuje toliko k řádným opravným prostředkům v rámci správního řízení, nikoliv k podání žaloby ke správnímu soudu (srovnej: rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2020 č.j. 1 Azs 470/2019-35). Žalovaný tudíž nijak nepochybil, když poučení o možnosti podat správní žalobu v napadeném rozhodnutí nezmínil, námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud v Praze uzavírá, že žalovaný postupoval ve správním řízení zcela správně. Vycházel zejména z obsahu veřejných listin a z pravomocných rozhodnutí soudů, které nemohl nijak přehodnocovat a na jejich výsledku nic měnit. Jak žalovaný sám připomenul, právní úprava mu neumožňuje uplatnit správní uvážení, sleduje pouze naplnění požadavků § 12 zákona o evidenci obyvatel. S argumenty uplatněnými žalobkyní ve správním řízení se žalovaný adekvátně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný vycházel z listinných důkazů, náležitě své rozhodnutí odůvodnil. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že správní orgány odpovídajícím způsobem prokázaly splnění obou podmínek § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel. Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle nějž soud přiznává náhradu nákladů řízení dle zásady úspěchu ve věci. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
31. O náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné soud rozhodl dle o ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou, v ostatních případech má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V posuzované věci osobě zúčastněné na řízení žádné náklady nevznikly ani jí soud neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. ledna 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.